

ки ще да направи засада, т. е. ще да са скрие и да нападне на неприятельтъ изненаданно. На известно разстояние отъ това място четоводецътъ е дълженъ да запре четата си и да й дозволи да си почине. Ако остава още доволно време до оная минута, въ която ще да премине неприятельтъ, то четоводецътъ трѣба да скрие четата си и да запрети на другарите си да кладатъ огњи, да са разговарятъ високо и да са расхождатъ насамъ-нататакъ. Въ такавъ случай не трѣба да нарѣждаме ни стражари, ни шилбоци. Двамина или троица отъ най-опитните хора трѣба да са качатъ на джрветата, да са скриятъ между шумата и да разгледатъ положението на неприятельтъ и неговите движения изъ пѫтьтъ. Онова място, на което четата трѣба да направи засада, не треба да бѫде близо до главниятъ пѫтъ. Най-умното е да са избере за тая цѣль нѣкоя рѣтлика или нѣкоя долиница, на която да може да са сѫбере сичката чета; а ако околностъта е гориста, то четниците трѣба